
KAPITEL 7

ALT-RIGHT

Mens det ekstreme højre holdt lav profil efter Oklahoma City og terrorangrebene den 11. september 2001, som yderligere gjorde fascisternes terrorkampagne upatriotisk, fik det gavn af flere samfundsændringer. Globaliseringen fortsatte med uformindsket styrke med tab af gode arbejdspladser til følge. En stigende indvandring fra Latinamerika og Asien påvirkede demografien og betød, at USA blev et mere multikulturelt samfund. Antallet af nyfødte ikkehvide overgik for første gang antallet af hvide, og den hvide befolkning kunne se frem til at komme i mindretal om nogle årtier. Udsigten til at miste den dominerende kulturelle position, som de havde haft siden USA' s grundlæggelse, gjorde ideen om hvid nationalisme mere tiltrækkende. De to tendenser – globaliseringen og multikulturalismen – blev i 2008 blandet sammen i en, skulle

det vise sig, sprængfarlig cocktail med udbruddet af finanskrisen og valget af den første sorte præsident, Barack Obama.

Finanskrisen skabte udbredt bitterhed blandt almindelige amerikanere mod det politiske establishment og Wall Street for ikke at have forhindret krisen og endnu værre at støtte de store banker og firmaer, og ikke at gøre noget for almindelige mennesker og små selvstændige handlende, der led under krisens følger. Mens eliterne talte om, at institutionerne var " for store til at fejle" (" too big to fail"), var mantraet på den yderste højrefløj: " lad falde, hvad ikke kan stå" . Midt i finanskrisen blev Obama valgt som præsident, hvilket for mange hvide på højrefløjen var en påmindelse om, at den hvide befolkning var under pres.

Denne udvikling udløste et oprør på Det Republikanske Partis højrefløj. Den såkaldte Tea Party-bevægelse, der sammenlignede sig selv med den gruppe af patrioter, som i 1773 i protest mod Det Britiske Imperium smed the fra Indien i havnen i Boston. Bevægelsen protesterede mod høje skatter og den store forbundsstat (" big government") og krævede, at reguleringer af økonomien blev rullet tilbage. Tea Party-

bevægelsen var også gennemsyret af en slet skjult racisme og modvilje mod en sort præsident. Konspirationsteorier begyndte at florere og kom til udtryk i den såkaldte "Birther"-bevægelse, der satte spørgsmålstegn ved, om Obama overhovedet var født i USA, og at han vist nok var muslim. Da man ikke åbent kunne sige, man var imod Obama, fordi han var sort, kunne man i stedet sprede tvivl om hans oprindelse. En af de mest prominente, der fremkom med sådanne synspunkter, var forretningsmanden Donald J. Trump.

Valget af Obama gav også anledning til en ny frygt blandt våbenentusiaster på den yderste højrefløj for, at den liberale demokrat Obama, ligesom sin forgænger Clinton, ville forsøge at stramme våbenkontrollen. På samme måde som i 1990'erne skød militserne igen op tværs over nationen. Samtidig sværmede nogle hvide i Syden for de gamle sydstater, de holdt den såkaldte "Lost Cause"-fortælling i live og hævdede, at borgerkrigen ikke skyldtes slaveriet, men Sydens ønske om frihed, og de tilsluttede sig den såkaldte neokonfødererede ("Neo-Confederate") bevægelse, der dyrkede Confederate States of America (CSA, Amerikas

Konfødererede Stater), der brød ud af unionen i 1860-61. Da man ikke frit kunne udtrykke sin racisme, kunne man i stedet dyrke de gode, gamle dage. De neokonfødererede kæmpede for at beholde symbolerne på det gamle Syden, CSA's flag og statuerne af Sydstaternes militære helte.

Tre begivenheder under Obamas tid i Det Hvide Hus bidrog til at radikalisere det ekstreme højre yderligere. Obama fik vedtaget en sundhedsreform, som gav offentlig sundhedssikring til flere millioner uden forsikring, hvilket for højrefløjen lugtede af socialisme. Politiets nedskydning af sorte unge mænd blev nu dokumenteret ved hjælp af smartphones, og Black Lives Matter-bevægelsen demonstrerede mod politivold mod minoriteter, hvilket af nogle hvide var et udtryk for, at lov og orden var under angreb. Endelig udløste borgerkrigen i Syrien en ny flygtningestrøm; flere på højrefløjen var oprørt over, at USA modtog muslimer, som måske endda tilhørte terrorbevægelsen ISIS.

Internethad

I tiden efter Oklahoma City forsvandt flere af de gamle fascistiske organisationer og frontfigurer. Aryan Nations, som havde erklæret krig mod staten i 1983, mistede tilhængere og måtte sælge sit kompleks ved Hayden, Idaho, efter at være blevet erklæret konkurs. Lederen, Richard Butler, som havde spillet en central rolle i fusionen af fascisme med Christian Identity, døde i 2004, hvorefter organisationen opløstes i flere udbrydergrupper. National Alliances grundlægger, William L. Pierce, forfatteren til *The Turner Diaries*, døde i 2002, hvorefter organisationen gik i opløsning. De blev afløst af nye grupper som National Vanguard og National Socialist Movement. Nazisterne fortsatte med at samarbejde med forskellige klangrupper som Knights of the Ku Klux Klan, Brotherhood of Klans og Imperial Klans of America.

Men det var først og fremmest på internettet, at fascisterne fandt et nyt hjem. Fascisterne havde tidligt opdaget nettets muligheder, og i 1984 havde Aryan Nations søsat deres første og primitive netværk, Aryan Nations Liberty Net. Det nye internet, World Wide Web, der voksede frem i 1990'erne, gav fascisterne mulighed for at finde hinanden og kommunikere, komme i kontakt med sympatisører, udsprede

propaganda og indsamle penge. Internettet var – og er – et ureguleret vilde vesten, hvor der ingen grænser er for, hvilke budskaber man kan sprede. Ikke overraskende er internettet blevet et slaraffenland for fascister og ligesindede, og intolerancen og hadet begyndte snart at sprede sig. Og ord har betydning. Et bekymrende stort antal hvide unge mænd blev radikaliseret af fascisterne og ligesindedes ordgyderier. Antisemitisme, antiislamisme, racisme, misogyni, xenofobi og konspirationsteorier flød uhindret gennem nettet. Ikke underligt at antallet af "hate crimes" (hadforbrydelser) begyndte at stige i det amerikanske samfund.

Fænomenet med den ekstreme højrefløj på nettet fik betegnelsen "alt-right", hvilket henviser til det alternative højre (ligesom det tyske højrefløjsparti Alternative für Deutschland, AfD). Efter 2000 opstod der et stort antal hjemmesider, blogs og så videre, der var styret af fascister. Selvom antallet af dedikerede fascister var begrænset, kunne de nu nå hele verden rundt og udøve stor indflydelse.

Stormfront var en nazistisk hjemmeside, som blev etableret i 1995 af en af David Dukes medarbejdere, og hvis motto var "White Pride Worldwide" (hvid stolthed i hele verden). I

2002 opfordrede hjemmesiden alle "White Power" - tilhængere til at poste deres budskaber på siden. Resultatet var fænomenalt: Fra 5.000 medlemmer i 2002 voksede den eksplosivt til 300.000 medlemmer i 2015. Siden var selvsagt uredigeret og fyldt med hadefulde beskeder. En lignende nazistisk hjemmeside var *Vanguard News Network* (VNN), der voksede ud af Pierces National Alliance. Den gjorde sig især i misogyni og angreb på multikulturalisme som udtryk for "hvidt folkemord". Endnu en nazistisk hjemmeside var *Daily Stormer*, hvis navn stammede fra den jødehadende nazist Julius Streichers antisemitiske blad, *Der Stürmer*. Foruden at sprede nazistisk, antisemitisk og racistisk propaganda organiserede sidens bagmand en "Stormer Troll Army", som fulgte og chikanerede modstandere på nettet.

Alt-right-bevægelsen omfattede også aktører, der ikke var erklærede fascister, men som delte mange af deres holdninger, især vedrørende race. En af disse var *Occidental Dissent*, en blog, der promoverede hvid nationalisme. En anden var *Breitbart News Network* under ledelse af en tidligere finansmand og filmproducer Steve Bannon. Bannon blev senere en kontroversiel rådgiver for præsident Trump og

aktør på den yderste højrefløj. Under Bannon fokuserede *Breitbart* på hvid nationalisme og truslen fra sorte kriminelle og muslimske indvandrere.

Ensomme ulve

Ord har som sagt konsekvenser, og hadefuld retorik har en tendens til at føre til intolerance og vold. Under præsident Obama begyndte konsekvenserne af den ubegrænsede ytringsfrihed på nettet at vise sig. Den 5. august 2012 trådte Wade Michael Page ind i et sikhtempel i Oak Creek, Wisconsin, hvor han skød og dræbte seks troende og sårede fire, inden han begik selvmord. Page var en nynazistisk skinhead, som var blevet radikaliseret i militæret. Han gennemgik træning på Fort Bragg, North Carolina, hvor nogle hvide soldater havde hagekorsflag hængende, ligesom de blev opfordret til at melde sig ind i William Pierces nazistiske National Alliance. Der fandtes en gruppe af nazistiske soldater, og to af dem myrdede et sort par i en nærliggende by.

Den 13. april 2014 dræbte Frazier Glenn Miller tre personer i Overland, Kansas, åbenbart i den fejlagtige tro, at de var

jøder. Miller, der ligesom Page var veteran, havde i lang tid været aktiv nazist og klanmedlem. Han var en hyppig bruger af det nazistiske Vanguard News Network, hvor han havde skrevet 12.600 posts. Da han blev anholdt, råbte han " Heil Hitler" til tv-kameraerne.

Den 17. juni 2015 gik den 21-årige Dylann Roof ind i Emanuel African Methodist Episcopal Church i Charleston, South Carolina, hvor han skød og dræbte ni sorte kirkegængere og sårede en. Roof havde øjensynligt nynazistiske sympatier, var overbevist om den hvide races overlegenhed, og han dyrkede De Konfødererede Stater og fortællingen om " the Lost Cause" . Han var blevet radikaliseret af Black Lives Matter-bevægelsen, og han håbede med sin handling at udløse en racekrig mellem hvide og sorte. Han havde lagt et manifest, *The Last Rhodesian* (Den Sidste Rhodesier), ud på nettet, hvor han beklagede sig over, at folk kun snakkede løs på nettet, men ingen gjorde noget ved problemet: " Jeg blev nødt til at gøre det."

Bortset fra de ensomme ulve og det stigende antal hadforbrydelser foregik det meste af den fascistiske virksomhed på nettet. Siden de færdedes på egne

hjemmesider, blogs og i lukkede fora, var det meste af den amerikanske offentlighed uvidende om, hvad der foregik. Myndighederne begyndte kun langsomt at indse, at letpåvirkelige unge mænd fra den hvide arbejderklasse blev radikaliseret af det hadefulde indhold på nettet. Det, som skulle få den nye hær af voldsparate fascister og sympatisører til at komme ud i lyset, var en leder, som ville støtte deres sag.